

Marian Płachecki

"Dwie fenomenologie: Husserl i Gombrowicz", Krzysztof Okopień [w:] "Wypowiedź literacka a wypowiedź filozoficzna", Red. M. Głowiński, J. Sławiński, Wrocław 1982 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 26/1-2 (87-88), 343

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/I/ O JĘZYKU LITERATURY. Red. J. Bubak, A. Wilkoń. Katowice 1981, Prace Naukowe UŚl. w Katowicach nr 397, ss. 302, zł 69,-

Tom rozpraw poświęcony w przeważającej mierze zagadnieniom szczegółowym języka artystycznego. Znajdujemy w nim teksty bazujące na materiale z różnych epok. Omawiane są zagadnienia parentezy, glosy stylistycznej, komizmu słownego, dowcipu językowego, problematyka stylizacji, języka mówionego, funkcji "zdań minimalnych". Z zagadnień ogólnych tom przynosi roztrząsania o stosunku języka ogólnego do języka artystycznego, specyficznych właściwościach tego ostatniego, graficznej inwariantności tekstu literackiego oraz o koherencji tekstu literackiego.

BP/87/88/23

M.L.

/I/ OKOPIEŃ Krzysztof: Dwie fenomenologie: Husserl i Gombrowicz. /W:/ Wypowiedź literacka a wypowiedź filozoficzna. Red. M. Głowiński, J. Sławiński. Wrocław 1982, Oss., PAN IBL. Z Dziejów Form Artystycznych w Literaturze Polskiej, t. LVIII, s. 121-130.

Dla filozofii współczesnej coraz jawniej problematyczne staje się odniesienie przedmiotowe. Również koncepcja Husserla likwiduje nadzieję na możliwość zsynchronizowania percepcyjnej praktyki z jej teoretyczną syntezą. Sztuka - szansę taką otwiera. W szczególności "Kosmos" Gombrowicza zdaje się nadzieję tę potwierdzać, będąc prezentacją rzeczywistości danej, równoznaczną z jej naocznym stwarzaniem. Szansa to jednak ukłudna, bo beznadziejnie zamknięta w estetycznie odgraniczonym świecie całościowości dzieła. A jednak szansę ową można by odzyskać: w trudzie filozofującej interpretacji "Kosmosu". Filozofującej, a więc transcendującej sensy wyczytywane w dziele poza jego świat wewnętrzny.

BP/87/88/24

M.P.